

PROSZAK (4) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w prosić); a pochylone.*

sg N proszåk (2). ◇ pl G proszåk(o)w (1). ◇ D proszåk(o)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Ten, kto o coś prosi; rogator Murm, BartBydg, Cn; petitor Modrz, Cn; orator (oratrix), petax, petitrix, postulator, precator (precatix), procax Cn (4) :

a. *Ten, kto się ubiega o urząd (2) : Ale KROL, y wżytycy ktorzi w mocy vrżedy máią/ łączno wżeteczność tákowych proszakow záhámuią/ kiedy fię w tem dádzą słyfzeć/ że żaden dośtoieńftwá nieotrzyma/ kto fię prośbámi do nich wtrąca. ModrzBaz 44, 44.*

b. *Kwestarz zakonny (2) : Cucullatus rogator eyn terminirer Prośchak. Murm 173; BartBydg 133.*

Synonim: b. żebrak.

Cf PROSICIEL

KW, (MPi)